

Indringend beschrijft Mariët Meester het leven van Leonardo, die te maken heeft met de kwellende hindernis van laxeren en katheteriseren.

LITERATUUR • HILBRAND ROZEMA BEELD YOUTUBE

Hoe gewone lui het uithouden

In haar nieuwe roman *Pingping* onderzoekt Mariët Meester de rol van geld en goed in de maatschappij en in relaties. Ze houdt van personages die hun vrijheid koesteren. Fierheid kenmerkt hen.

De belangstelling van Mariët Meester is breed: van Veenhuizen, het Drentse gevangenisdorp waar ze opgroeide, tot reisreportages over nomadische volken, zoals de Roma. Lovende recensies kreeg *De mythische oom* over haar oom die in Amerika naam maakte als medicus en gold als een markant figuur onder de vrijgemaakte emigranten. Ook *De tribune van de armen* kreeg lof. Die roman gaat over Pasen in Zuid-Spanje, de festiviteiten in de *Semana Santa*, de Heilige Week, waarvoor Meester lang in Málaga neerstreek samen met haar partner, beeldend kunstenaar Jaap de Gier. Meester kijkt en schrijft met aandacht voor detail en droge, ingehouden humor, ze is nieuws-

Tussen de regels door is het boek een liefdesverklaring aan de kringlooeconomie.

gierig naar haar personages, naar hoe ze zich door het leven slaan. Deze roman speelt rond een oer-Hollandse boerderij bij Nieuwersluis. Op het erf van boerin Marjan scharrelen twee

Mariët Meester

Poolse knechten, een Syriër en Lily, die in haar woonwagen woont en een nieuwe levensbalans probeert op te maken, nu haar relatie uit is.

Marjan raakt in de ban van een eng mannetje, dat iets groots van plan is met een handel in kunststofbamboe. Dat wordt echt een klapper, belooft hij. Marjan sappelt al jaren op haar boerderij, door steeds meer regels ingesnoerd. Ze valt voor deze luchtspiegeling van een ander leven.

Lily's bezorgdheid groeit. Ze begrijpt Marjans moeilijke situatie, maar beschouwt zelf matiging en hergebruik als de ware levenskunst: eten over de datum lospraten, kringloopwinkelen, kleding verstellen, in een woonwagen bivakkeren.

In een kringloopwinkel ontmoet Lily Leonardo. Hij zit in een rolstoel: een dwarslaesie. Hij wil zelfstandig en trots doorleven, ondanks de ernstige inperking van zijn gezondheid en bewegingsvrijheid. In deze romanwereld lijkt in eerste instantie het recht van de sterkste te heersen: pech is pech. Het af en toe grove taalgebruik weerspiegelt dat, net als het beeld van een letterlijke pechvogel (een merel met één poot) en van de koeien die langs Lily's woonwagen sjokken, de langzame koeien geplaagd door wonden of ziektes. De misdaad loert op Hollandse boeren in nood, een van de Poolse knechten belaagt Lily en de verlamde Leonardo knokt zich door het leven: ja, overal geldt de wet van de sterksten, de hormonen, het grote geld. Of kan dit nuchter-

Pingping

MARIËT MEESTER. UITG. CAPRAE, AMSTERDAM 2020. 272 BLZ. € 29,90

grimmige besef, deze donkere onderstroom in Lily's levensgevoel, nog verlicht worden, bijvoorbeeld door de liefde?

Indringend beschrijft Meester het leven van Leonardo, een kwellende hindernisbaan van laxeren en katheteriseren. Hij kan nooit 'zomaar' de deur uit en zijn 'zaakje' doet het niet, tenminste niet als hij het wil. Intussen verliest Lily aan woongenot door een nieuwe buurvrouw, 'Ansjeliek', een lawaaiër mens met schimmige bestaansbronnen. Leonardo wordt Lily's partner in het gevecht tegen de misdaad. Want Marjan heeft hun hulp nodig, de boerin wordt ingepakt door de sluwe bamboezwendelaar. Vrijkaartjes voor een miljonairsbeurs slaan Lily en Leonardo niet af, nieuwsgierig als ze zijn naar de wereld van foute blingbling. De hoofdpersonen zie je voor je en je hoort ze praten. Wel wordt het verhaal soms gestremd door de wel erg precieze locatiebeschrijvingen. Maar denkstof genoeg: hoe gewone lui het uithouden, zo fier en waakzaam als het gaat, terwijl materialisme en gore, malafide types aan de stutten trekken. Tussen de regels door is het boek een liefdesverklaring aan de kringlooeconomie en bewust consumeren. De oplage is, in stijl, beperkt gehouden, om grondstoffen te sparen en er komt geen herdruk. ■